

Johann Daniel Overbeck

**Exseqvias Tristes Fvneri Magnifici Et Illvstris Viri Iohannis Arnoldi Isselhorst ...
Immortaliter Meriti Sollemniter Dvcendas Indictvrvs Tanti Viri Memoriam
Omnibvs Ac Singvlis Qvo Par Est Stvdii Ardore Commendat**

Lvbecae: Imprimebat Georgivs Christianvs Green, [1786?]

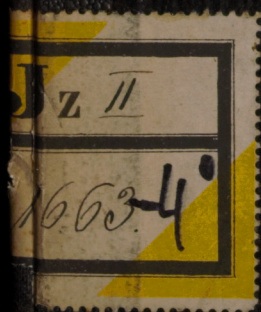
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1733993215>

Druck Freier Zugang

4°

Landesbibliothek
Mecklenburg-Vorpommern
Günther Uecker

http://purl.uni-rostock.de/rostdok/ppn1733993215/phys_0001

1663

J z II
1663 - 40

EXSEQUIAS TRISTES

FVNERI

MAGNIFICI ET ILLVSTRIS

VIRI

IOHANNIS ARNOLDI
ISSELHORST

KREMPELSDORPII HEREDITARIO IVRE DOMINI

IVRIS CONSVLTI CELEBERRIMI

INCLITAE REIPVBLICAE LVBECENSIS

C O N S V L I S

IMMORTALITER MERITI

SOLLEMNITER DVCENDAS

INDICTVRVS

TANTI VIRI MEMORIAM

OMNIBVS AC SINGVLIS

QVO PAR EST STVDII ARDORE

COMMENDAT

IOHANNES DANIEL OVERBECK

GYMNASII LVBECENSIS RECTOR

SOCIETATVM TEVTONICARVM GÖTTINGENS. IENENS. ET ALTDORFINAE

LATINAE MARCHICOBADENSIS COLLEGA HONORARIVS.

LVBECAE

IMPRIMEBAT GEORGIVS CHRISTIANVS GREEN

MAGNIFICI SENATVS TYPOGRAPHVS.

Eti corruptionem ARISTOTELES⁽¹⁾ generationi dixit esse contrariam, veteres tamen Aegyptii mortem atque vitam crediderunt duas esse res non adeo diuersas inter se atque disiunctas, quin vno et eodem sacro inque vno et eodem numine, quod colebant, rem vtramque celebrandam esse arbitrantur. Docuerunt enim viros eruditos, qui studiose sunt gentis illius ritus consuetudinesque scrutati⁽²⁾, antiqua monumenta, inter dies festos, quos olim agitauerint Nili accolae, illos quoque fuisse et ad sacrum quoddam pertinuisse vnum atque idem, quorum parte vna memoriam recordarentur Osiridis amissi atque mortui, altera viui ac denuo inuenti, quod et indicarint partis vtriusque nomina, prioris ἀφανισμός, id est, *interitus et amissio*, posterioris εὐσεύς, quod vocabulum *inventionem recuperationemque* denotat. Amissionem vero sui deastri recuperationemque quod sua quadam religione coluerunt Aegyptii, si fortassis huic genti plerique concedunt, de quo equidem dubitare vix possum, quum videatur ipsis de re magnopere mira, licet efficta, tamen quasi vera, fuisse persuasum; hoc igitur si minime admirandum plurimi iudicabunt, quid est tandem, quod admiremur, aliqua multitudo celebrari sacros dies atque festos ab hominibus Christianis, ad quos plurimarum rerum et maxime mirarum ac sublimium et vnius personae, sanctae, suspiciendae, adorandae, denique diuiniae, notitia verissima et certissima peruenerit, in qua quidem persona et quibus in rebus videamus quandam amissionem fuisse et esse simul recuperationem?

Annon enim cognitio vera MESSIAE a populo Iudaico erat amissa tempore illo ipso, quo primum recuperabatur, quum filium DEI recens natum pastores Bethlehemitici vidissent iacentem in praesepe fasciisque suis inuolutum, ac deinde cum innumeris ea, quae viderant, communicarent⁽³⁾? Annon et amiserant CHRISTVM et simul statim recipiebant discipuli sui, quum iis eueniret hoc, quod ipse praedixerat: *Paullo post non videbitis me, rursumque paullo post conspiciabimini me*⁽⁴⁾? Annon plurimi experti sunt, verissime dixisse Eundem: *Quisquis perdiderit vitam suam mea causa, inuenturus est illam*⁽⁵⁾? Quid vero? An ego populum tantum dico Iudaicum, aut Apostolos CHRISTI, aut eos, qui sanguine suo fuso facti sunt Redemptoris optimi testes? Vnusquisque sane, qui, seria doctus et Christiana poenitentia suorum delictorum, agnoscit et intelligit, effusum a se et amissum esse fauorem summi Numinis, inuenit simul ac recipit oraculorum vi diuinitus editorum eandem, quae veniam dat criminibus, diuinam clementiam. Omnes item, qui, sedula impulsu pietate, sibi denegant corpus alentium immo saginantium genera multa voluptatum deliciarumque, lucrantur et inueniunt plurima illo ipso tempore, quum amittunt, hocque possunt suo iure dicere cum PAVLO⁽⁶⁾: *Etiam si exterior noster homo corrumpitur, tamen interior instauratur in dies singulos*. Denique, vno enim hoc addito, satis erit, arbitramur, illud, quod volebamus, explicatum et ostensum, quibuscunque discessus ex hac vita datur felix et beatus, inueniunt illi potius id, quod videntur amittere, quam amittunt. Hoc enim negaturo sane occineret Apostolus iure meritoque suum illud, quod de quolibet valet terrae commisso semine⁽⁷⁾: *O demens! Tu quod seris, non viuiscit, quin mortuum sit*.

Haec igitur atque talia si serio ponderant homines Christiani ac merito, quouis tempore, si quotidie cogitant apud animum suum, si diebus etiam aliquot festis praecipue sibi inculcanda ducunt atque celebranda, quis est, qui succensere iis possit? Quis, qui non eos calculo dignos, qui non vehementer laudandos existimet?

Atque ista meditati nos iam sumus quum de diebus, quibus feriari solemus, tum de varia illa amissione, quam docet vera religio simul recuperationem esse, ob eam causam, quia sacro more Christiano et anniuersario transegi-mus denuo quosdam dies nunquam scribendum aliquid eo de VIRO est, quem non modo sensisse sciunt omnes atque vixisse praeceptis verae religionis accommodatae, sed in quo praeclara quoque facta quondam est insignioris alicuius amissionis compensatio et restitutio, siquidem Patrem ante plusquam viginti annos dolenter amissum Filius Hic virtute meritisque statim, Consulem Eundem quoque Consul fere per quinquennium reddidit. Amissus autem Ipse iam quomodo, nulla relicta prole, videbitur nobis restituendus esse? Quomodo? Nullo scilicet, nisi hoc pacto, si frequenter Eius memoria renouabitur. Cui rei quidquid adiumenti poterimus asserre, hoc age iam, quia iussi sumus, pro viribus asseremus.

Introiuit in hanc vitam IOHANNES ARNOLDVS ISSELHORST Lubecae anno saeculi huius delati propius ad finem vicesimo, ante diem septimum decimum Maii.

Pater Vir erat Iuris Historiarumque et multifariae doctrinae consultissimus, GOTTHARDVS ARNOLDVS ISSELHORST, per dimidium fere saeculum tandemque Consul Primarius immortaliter meritis de omni re publica Lubecensi et idem Protoscholarcha longe grauissimus humanissimusque, cui me quoque multa debere, gratus ad cineres vsque profitebor.

Mater, eximia florens quondam exquisitissimarum laude virtutum, ANGELIA CATHARINA, gente nata LEOPOLDORVM, exuerat iam a XXXVII. a. d. XII. Febr. mortalitatem.

Anus Paternus ARNOLDVS ISSELHORST huic eidem reipublicae Secretarii primum, postremo Protonotarii, munere fungendo per diuturnum tempus admodum profuit.

Auia Paterna erat ANNA MARIA, gentiseorum, qui dicti sunt A Lengerke, decus quondam haud vltimam.

Materni generis Auus, felicius ingeniorum et arte cultorum, in his Morhofiani, perpetuus olim amator, Vir Consultissimus, ACHILLES DANIEL LEOPOLD, Iuris vtriusque Doctor et Comes Palatinus Patronusque causarum, insignem gloriam sui suorumque nominis, mortuus a. XXII. reliquit.

Eiusdemque stirpis Auia, dignissima Coniux tanti Mariti, fuit ANNA MARGARETA, gente RITTERA.

Generis praeterea Paterni fuerunt Proau Proauiaeque, primus MATTHIAS ISSELHORST, qui paut in Guestphalia Flotae sacrum gregem, prima vero AGNETA, gentis illorum, quos insigniuit nomen A LANDSBERG, secundus GEORGIUS A Lengerke, Mercator Lubecensis, secunda ELISABETA LAV, Materni porro primus FRIDERICVS LEOPOLD, qui Lubecae profuit ciuibus et tanquam Notarius Caesareus publicus, et in foro litibus agendis, prima CATHARINA DEHNS, secundus IOHANNES RITTERVS, I. V. L. magnum inter Lubecensium Consules nomen, secunda denique ANNA MARGARETA HVNNIA.

Tandem Abau Abauiaeque primum generis Paterni fuerunt primus HENRICVS ISSELHORST, Curiae Magister in Guestphalia Bilefeldensis, prima vero ANNA LOHMANN, cuius parens MARCVS Bilefeldae paut sacrum gregem, secundus HENRICVS A LANDSBERG, qui praefecturae praefuit in Guestphalia Flotae, secunda ELISABETA, cuius pater IOHANNES erat A ROCKE, praefectus itidem apud Guestphalos Flotenium, tertius HERMANNVS A Lengerke, Senator Lubecensis, tertia ELISABETA SCHLEEBVSCHIA, Ciuis Hamburgen-sis filia, quartus LAVRENTIVS LAV, Mercator Lubecensis, quarta vero ANNA BRANDES, IOHANNIS

⁽¹⁾ Η φθορά γενέσθαι ἐναντίον. ARISTOT. Phys. Lib. V. c. I.

⁽²⁾ Quos indicat IOH. FRANCISC. BYDDEVS Histor. Eccles. V. T. Tom. II. Per. II. Sect. V. §. 14. not. * p. 873. 874. Vbi attigerat sententiam HIERONYMI ad Ezech. VIII. 14. per deastrum IUDAE, quem descentes mulieres viderat vates, Adonidem Phoenicum esse intelligendum, cuius nomen adhibetur etiam in latina Federis Antiqui descriptione, quae

Vulgata dicitur. Neque opinionem respuit idem BYDDEVS illorum, qui Adonidem Phoenicum existimant eundem fuisse, quem Osiridem Aegyptiorum, atque censet, vel eundem, vel certe similem, ritum superstitiosum potuisse facile ab Aegyptiis ad Phoenices, ab his ad Hebraeos demigrare. ⁽³⁾ Luc. II. 12. 16. 17. 18. ⁽⁴⁾ Ioh. XVI. 16. ⁽⁵⁾ Matth. X. 39.

⁽⁶⁾ 2 Cor. IV. 16. ⁽⁷⁾ 1 Cor. XV. 36.

Lubecensium Senatoris filia, deinde Materni primus ABRAHAMVS LEOPOLD, MATTHIAE LEOPOLD, siue LEVPOLD, curiae magistri quondam in Silesia Sprottae, filius, qui bonis artibus instruxit Lubecae in schola Cathedrali iuuentutem, prima vero ANNA KALCKMANNA, secundus FRANCISCVS DEHNS, apud Lubecenses I. V. D. secunda ELISABETA WARMBOEKE, tertius ANDREAS RITTERVS, Mercator Lubecensis, cuius parens IOHANNES, siue, vt prisco vocabatur nomine, HANS, Neostadensium in Holstia curiae magister fuit, tertia ANGELIA, ALBERTI RITTERI, Mercatoris Lubecensis, filia, quartus NICOLAVS HVNNIVS, Theologiae Doctor, Superintendens Lubecensis, vir immortalis laude celebrandus, quarta denique ANNA, ERNESTI HETTENBACHII, Medicae scientiae Doctoris atque Professoris in academia Vitembergenfi, et MARIAE, gentis BENNEVTZIORVM, siue APIANORVM, quorum nouo decore auxerat insignia Imperator Carolus V, filia.

Et haustam ex tam illustri prosapia praeclaram indolem animaduertunt statim iusta cum voluptate in puero, licet animi dotibus, quam corporis validiori, Parentes. A quibus primo quoque tempore elementis ante omnia religionis Christianae, deinde et litterarum, praecipue latinarum, imbutus est, adiutore BACKMEISTERO, sanctioris ministerii tum Candidato, postea Breitenfeldae, quo pertinebat adhuc Lubecensium ditio, Pastore sacri gregis, item praeterea IOH. DAN. MINO, Scholae huius Praeceptore meritissimo et eximia relicta laude ante vndecim et quod excurrit annos mortuo, qui priuatim id egit, vt vtiliter Hic publico discentium coetui posset inferi. Quod quidem factum est a XXXI. a. d. XVII. Aprilis, loco illi dato in classe quinta, vbi magistrum quoque MINVM patrem accepit GERHARDVM. Ac transitu inde parato per caeteras ad primam vsque classes ex ordine doctores habuit fide, dexterritate, doctrina, celebritate florentissimos, IOH. SCHEVIVM, HENR. SIVERS, Cantorem, CAR. HENR. LANGIVM A. M. et IOH. FRID. BEHRENDT, Subrectores, MART. CHRIST. GOELDELIVM, A. M. et eundem LANGIVM, Conrectores, denique magnum illum et peruagatae doctrinae fama celebrem IOH. HENR. A SEELEN, Theologiae Licentiatum, Rectorem.

Quumque nulla non sedulo diligenterque tractaret, quae tractanda praescripserant leges, egregios omnis generis profectus omni tempore, omni specimine ostendit; illo maxime, quod publice a. XL. Imperatoris Caroli VI. emortuali, edidit. Tum enim sicuti in schola quoque institui iussa erant Imperatori gloriosissimo parentalia, sic habuerunt praeside SEELENIO⁽⁸⁾ a. d. XII. Decembris et Ipse et ex commilitonibus tum praestantioribus SEBAST. DAN. GERCKEN, GEORGII HERMANNI, Senatoris meritissimi, filius, qui hodie a consiliis camerae Danorum Regis potentissimi est Pinnebergae, habuerunt, inquam, vterque suam cum laude orationem, Ipse: *de Caroli VI. virtutibus*, Hic: *de luctu, quem Caroli VI. mors tum aliis, tum sigillatim Lubecensibus, excitauit*. Tantoque facilius oratori praesertim priori negotium cessit, quanto magis industrie semper ille quum ad caeteras, tum ad historicas omnes incuberat disciplinas, in quibus et Parenti et SEELENIO, vtrique magno Historico, ita fatis fecerat, vt vel academicas ea re lectiones quasi anticipasse videretur. Quid vero? Nulla fere non re ostendit illo tempore, qualis aliquando futurus esset. Quo pertinebat hoc quoque, quod ille iamtum, fere a puero, non modo audebat, sed feliciter etiam adfueuerat, frequentare consuetudines ac domos virorum illustrium primariorumque, immo Principum, verbi gratia, Magnifici ADOLPHI MATTHAEI RODDII, Consulis grauissimi et eruditissimi, cuius propemodum dici poterat latus claudere, ita ei non solum placere solebat, sed etiam, quoties vacabat a caeteris discendi studiis, adhaerebat, ac drinde ipsius CAROLI, serenissimi Hassorum Philippsthalensium Landgrauii, qui domicilium suum apud nos collocauerat, duorumque ex eius filiis, a quibus Ipsi, vt se saepius inuiferet, permillum erat.

Tam igitur praeclare rem gesserat, quum a. XLI., vt scholae valediceret, de sententia, quam pro Symbolo Magnificus Proauus IOH. RITTERVS Consul elegerat: *Concordia seruat, discordia perdit*, haberet orationem. Ac deinde profectus domo vere adulto primum Wismariam urbem, post Gryphiswaldensem petiit academiam, vbi, quod difficillimum caeteris esse, id Ipsi sponte cedere videbatur, quod ad omnem rem tam egregie praeparatus accesserat. Operam vero dedit initio philosophicis praesertim atque Mathematicis rebus, MEYERI maxime ductu SCHWARTZIIQUE, florentium insigniter suis artibus Professorum, deinde Physicorum placitis in interroganda experiendaque Natura, duce LEMBKIO, medicae disciplinae Doctore ac Professore. Praeterea Ius quoque Naturae Institutionesque Iustinianeas itemque Pandectas omni studio, labore, industria scrutatus est et expendit et legendo relegendoque in praecipuam quandam adduxit familiaritatem, priusquam ad reliqua Iurium genera, Canonicum, Criminale, Publicum, caetera, progrediendum sibi esse duceret. Fecit vero ita, nempe scrutatus illa priora et inde progressus ad haec posteriora est, viam praecipue monstrantibus triumuiris maximis, quibus academia Gryphica merito superbiebat, nempe generosissimo A NETTELBLA, Libero Barone, qui postea cameralis iudicii, quod exercetur Sacri Romani Imperii nomine Wetzlariae, Assessor fuit, perillustri A BALTHASAR, qui hodie grauisimorum virorum Wismariae in tribunali Regio sedentium pro Praefide est, denique generoso AB ENGELBRECHT, qui praefectus iisdem pro Praefide nuper fuit. Et eodem quidem hoc viro, quem honoris causa postremo nominauimus, moderatore descendit quoque a. XLIV. a. d. XVIII. Septembris in arenam academicam, vt subiret illud, quo laudabiliter functus est, artis ingenique certamen, quo scriptum erudite solideque librum⁽⁹⁾, vt erat dignum sua dexterritate, defendit.

Caeterum hic etiam vel ingenio suo, vel consuetudini, indulgit, vt studiose notitiam sectaretur familiaritatemque personarum natalibus, nomine, dignitate, gradu illustrium, quos inter statim nomino Suecicos duos Comites, BIELCKIYM atque MEYERFELDVM, quorum Ipsi amorem conciliauerat amicissimus AB HORN, Suecici Regis tum Gryphiswaldiae a consiliis, postea Sundensium Cancellarius, plurimos vt taceam, qui his accesserant, Suecicos homines et Pomeranos, gente nobilissimos. In primis fauebat ipsi duorum fratrum natu maiorum, illustrissimorum Comitum A PVTBVS, vterque et simul aditum aperiebat ad Illustrissimum Patrem, quem tum Wismariae tribunalis Regii Praesidem venerabatur, item ad Auunculum, Comitem illustrissimum A LYNAR, qui Potentissimi Polonorum Regis et Saxonum Ducis Electoris erat Statuum Administer, inque Rugia insula Putbusii quodam tempore commorabatur. Neque vero Ipse vel tum, vel alias, in Rugia modo lustrabat oppida resque memorabiliores, verum etiam in omni Suecorum Pomerania simili modo suam notitiam augebat. Et praecipua quadam cum voluptate Sundiae a. XLII. intuitus est festiuitates, quibus ingressus celebrabatur serenissimi adhuc Lubecensium Episcopi, Adolphi Fridericici, quem eo tempore Successorem sui Regis futurum Suecica gens elegerat, item a. XLIII. ibidem et Gryphiswaldiae generis eiusdem sollemnitates, in his pelluentes accensarum splendore lucernarum fenestras aedium, quibus rebus ambarum urbium ciues venientem ad se Coniugem, Adolpho Friderico destinatam, Ludouiciam Vtricam, cui prius et obuiam iuerant, excipere gestiebant.

Sed properandum cum Ipso domum est: nam sub exitum anni XLIV. reuertit Lubecam. Ac licet parum abfuisset, quin ex consilio a Parente, suafore cum primis generosissimo AB HEINEKEN, capto, denuo abiret, primum Lipsiam, academica ibi studia per anni spatium continuaturus, deinde Dresdam, tamen illum patria vt cupidissime studuit retinere, sic retinuit feliciter, quia factum est a. XLV. a. d. III. Sept., vti constitueretur et a secretis

⁽⁸⁾ Qui auspicabatur hunc actum sermone luculento de Germania Carolinae gloriae splendore illustrata, programme autem inuitauerat auditores ita inscripto: *Ad Eginbarii vitam Caroli Magni hypomnemata et caet.* Lub. 1740. 4. Pl. 2½.

⁽⁹⁾ Continebat ille, vt habet inscriptio: *Affertiones Iuris Publici de Seura Imperiali ordinaria Ciuitatum Imperii.* Prodiitque Gryphisw. 1744. 4. Pl. 8.

reipublicae et ab hypomnematismo, frequentioreque occasione explicandi dotes vel a natura, vel impenso domi peregre studio acceptas, nancisceretur. Et pariter summis placentem videbamus Virum imisque, nempe mansuetum, affabilem, comem, benignum, nemini morum elegantia, nemini facilitate, nemini Christiana fide ac virtute cedentem, doctum eundem et ad res gerendas idoneum, hac unica re minus respondentem omnium votis, quod ob valetudinem saepius infirmam generosiori menti virium ingrata imbecillitas erat adiuncta. Sed tamen reipublicae, quamdiu fuit admotus, plura, quam pro opinione, commoda saepenumero, ne dicam perpetuo, praestitit, quia praestandi facultatem quoque ut multitudo munerum, sic amplitudo, addere, ut ita loquar, videbatur. Anno enim l. a. d. xi. Iul. Protonotarius est constitutus, anno autem lxxv. a. d. iiii. Iulii reipublicae Senator, anno denique lxxxvi. a. d. xx. Februarii Consul. Itaque tractu temporis annorum supra quadraginta, quantam sibi laudem pepererit famamque meritorum, cogitabit facile quisque, qui modo perpenderit, magnorum Eum arduorumque nulla non subiisse genera laborum, qui tot honorum gradibus adhaerent, militiae curam, quam gessit Ille nunquam, si solam exceperis. Semel ac tricies, ut hoc vtar, quum apud Bergedorpienses interfuerit quatuor dioecesium visitationi, caetera negotia, et grauiora quidem illa pleraque, quam conficiant summam, sponte cuilibet, vel conicianti, patebit.

Ac leuare curas licet studuerit interdum rebus paullo laetioribus, verbi causa, itineribus duobus a. xlvi. ad Pyrmontanas acidulas vno, in Fioniam insulam altero, in quibus oblectabat animum rerum notatu dignissimarum diligenti contemplatione, nullum tamen inuenit vsquam aerumnarum solatium dulcius, quam felix matrimonium, quod a. xlix. a. d. xix. Maii ingressus est. Tum enim tori sibi sociam adiunxit nobilissimam laudatissimamque Matronam ANNAM MAGDALENAM, spectatissimi Mercatoris FRANCISCI BERNHARDI RODDII filiam eandemque, ex ELISABETA Matre, IACOBI HÜBENS, celebratissimi Consulis, neptem, quae duos antea Maritos, CHRISTIANVM MOELLENHOF, Doctorem scientiae Medicae, et IOHANNEM BROKES I. V. D. luctuosissimo ritu sepe-linerat. Haec Eum, prole licet nulla, omni tamen aliarum suauitatum genere, omni decore formae, morum, virtutum beauit, morte sola, breui ante Ipsius Consulatum infecuta, luctibus immerfit. Priuignum Ipsi Eadem, plurium instar filiorum, dedit, genitum illum a. xlvii. a. d. xxiii. Apr. ex Maritorum altero, Virum hodie generosum ac nobilissima indole virtutibusque ac meritis nemini non probatum, CHRISTIANVM A BROKES. Ita namque scribimus nomen Viri, quem a. lxxiii. nobilitauit a. d. xvii. Mart. Imperator Augustissimus, apud nos vero a. d. ii. Aug. ciues illi ordinis primarii, qui Fratres item Equites a sancta Trinitate dicuntur, suum esse voluerunt. Ab isto, habito nempe amatoque et educato felicissime, ut filio, sibi nepotes etiam tres natos, duasque neptes, ut caeteras taceam iucunditates, gratulatus est. Nam coniugii vinculo iungi Eum vidit a. lxxi. a. d. xiv. Nonembris cum Virgine nobilissima et virtute qualibet ornatissima, MARGARETA CAECILIA, consultissimi quondam apud Hambur-genses caesarum Patroni, IOH. DIT. WIBBEKINGII, I. V. L., filia, deindeque patrem fieri horum liberorum: 1) *Iohannis Arnoldi* 1773. a. d. 7. Sept., qui breui post obiit a. d. 19. Nov. 2) *Annae Mariae Christianae* a. 1775. a. d. 19. Oct. 3) *Iohannis Georgii Arnoldi* a. 1778. a. d. 27. Apr. 4) *Margaretae Elisabethae* a. 1780 a. d. 3. April. 5) *Christiani* a. 1782. a. d. 30. Ian. Duorumque nomen ipsum posse testari paene dixerim de mutuo nec cuiusquam ignoto et praestantissimorum Parentum erga Consulem et huius erga illos amore.

At enim quid nos decebit, quotquot laboribus Viri fructuosissimis tam diu frui sumus? Nam et nos Ille teneriter amabat. Ergone noster etiam erga Illum suis prodidit se satis indicis amor? Hic sane perspicuus fuit semper omnibus atque manifestus. Id quod nuper etiam licuit ex fufis publice et vnanimi sententia votis, nunc vero potest ex communibus omnium luctibus intelligi. Vbi enim reperitur, qui non lugeat?

Pro me loquatur Vir nobilissimus et experientissimus HANS BERNH. LVDOV. LEMBKE, medicae scientiae Doctor et Effector felicissimus, nec modo Poliater celeberrimus, verum et callentissimus vrbis hominumque spectator, qui opponere suam studeat, sed eheu frustra! ferali morbo medelam, haecque postea huc inferenda beneuole mecum communicauit: „Anxio pectore describo morbum et eam ipsam, quae nimis propere infecuta est, mortem MAGNIFICI CONSVLIS, IOHANNIS ARNOLDI ISSELHORSTII. Quid mirer autem, si Ciuitas vniuersa, si Viri Prudentissimi, qui ad clauum rei publicae sedent, si splendida membra Funestae Domus, si denique minor caeteris ego, cui tam felici licuit esse, ut HVNCCE iam caelesti fruente quiete in academia tanquam Amicum eximium Fautoremque venerarer, tanto priuati CONSVLE, quasi pro iustissimo tributo reuerentissime querelas persolumus? Etenim naturae beneficio et accedentis inde a tenera aetate educationis, mitissimam indolem, quae VIRI MAGNIFICI ad funera usque dulce erat decus, acceperat, qua summus quilibet inusque permotus VIRO MAGNIFICO maximam reuerentiam pietatemque praestaret. At enim tantae licet essent vel a natura profectae, vel ab enixo studio dotes, tamen imminuebat imbecillitas corporis, inde a pueritia tenerrimi, perpetuam illam rerum actionem, vel optimis consiliis destinatarum, etiam si placidissima mansuetudo animi curaque tenelli corporis depellere saepe metum periculorum a VIRO MAGNIFICO solebat. Sed tamen ut infirmiores quilibet facilius re afficiuntur qualibet, ita valetudo VIRI MAGNIFICI proximo autumno, quodam immerito inuecto dolore, tanopere subruebatur, ut nullo modo restitui posset. Subortis enim capitis doloribus et quibusdam torporibus mentis, appetituque ciborum penitus amisso, quieto denique antea somno, subinde turbato, animus quoque iacuit prorsus ipse prostratus. Quae quidem etsi mala vtiliter remediis identidem emoluebantur, haud poterant tamen penitus exterminari. Sed ipsa hac malignitate rerum labefacta est debilitas corporis eum in modum, ut postremo, quandoquidem febris catarrhalis biliosa, leniter licet, letaliter tamen, gradum accelerauerat, nono post die, quam lecto affixus fuerat Aeger, ita placide tranquilloque in aeternam vitam VIR MAGNIFICVS, quemadmodum in terris vixerat, suoque Redemptori mane circiter horam quintam adduceretur.“

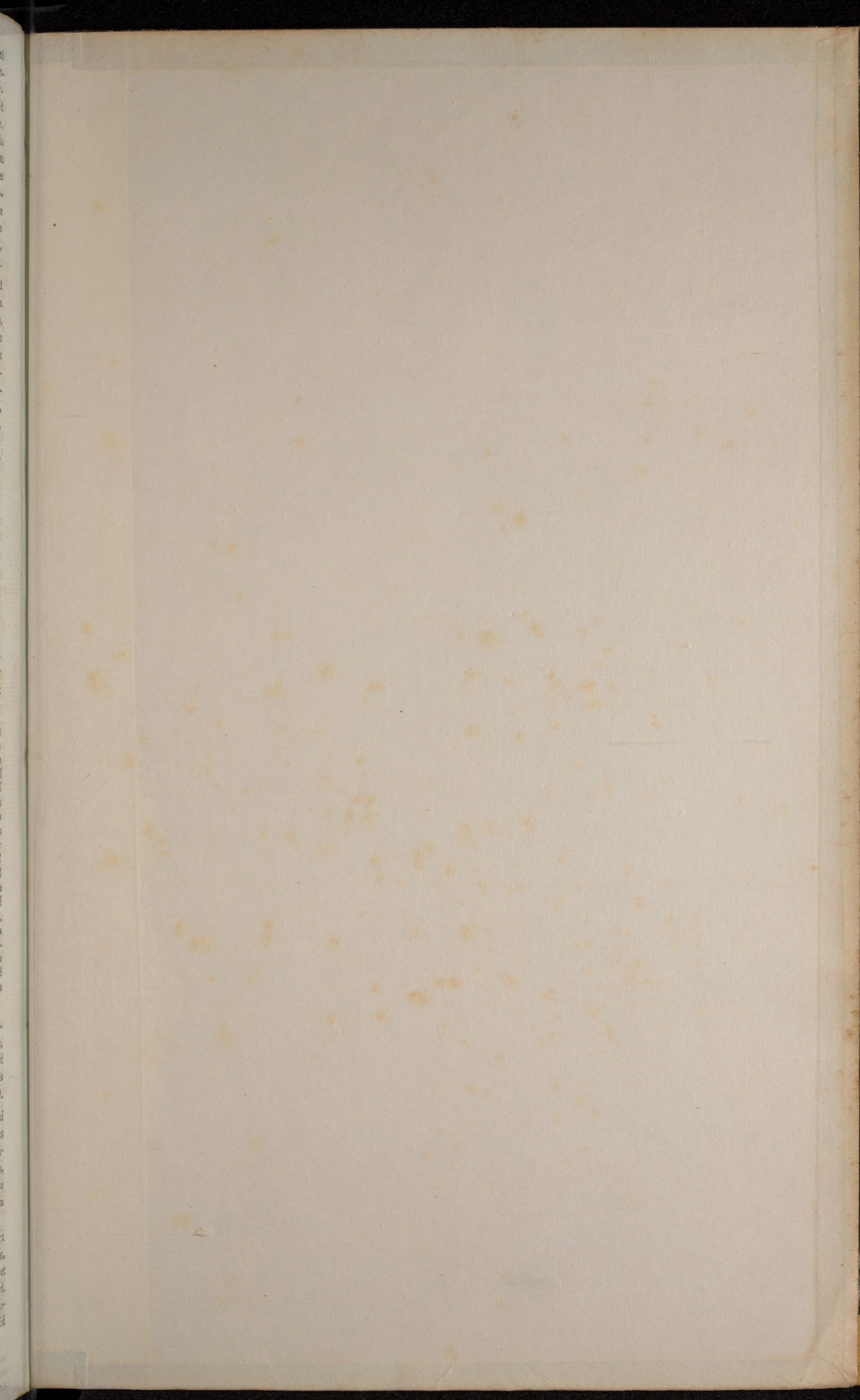
Exspirauit autem a. d. iiii. Kal. Ianuarii traditusque suo Redemptori est. Huic enim semet antea iam commendauerat semper ac quouis die, vel extra sacramentum, sicut et in sacramento saepius, deuotissima mentis consecratione, veluti postremum aliquo tempore post Michaelaeum Sacrum publicum, adiutus ope Viri admodum reuerendi et praeclarissimi ADDE BERNHARDI BURGHARDI, Pastoris Petrini longe fidelissimi, Sacerdotum Senioris grauissimi, qui per hanc quoque occasionem nihil a fide, pietate, cura, industria, dexteritate sua desiderari passus est.

Concedite ergo tam BEATE DEFUNCTO sua iam, quae feliciter adeptus est, bona, cum nullis huius aevi deliciis comparanda, quotquot acerbissime caeteroquin lugetis et iustissime. Tu praecipue, Generose Vir, qui Filius potius ILLIVS ob mutuum eras amorem, quam Priuignus, nominandus, Tu item, Nurus honoratissima moestissimaque, Vos denique omnes, quotquot vel ut Agnati atque Cognati, vel ut Amici atque Collegae, vel etiam ut Ciues, quid amiseritis, tanto cum Vestro dolore, sentitis. Sanabit DEVS ipse vulnera, quae facta sunt, idemque FVNESTAM DOMVM quouis genere felicitatum, quod precabimini certe mecum omnes candidissime, in posterum ornabit.

Caeterum VOS reuerenter ac demisse, item humaniter ac, prout quemque decet precari, precor, MAGNIFICI ET ILLVSTRES REIPUBLICAE CONSVLES, summe venerab. et illustr. reuerendo Canonic. Ord. PRAEPOSITE, generosiss. Eorund. DECANE, Summe reuer. et excellentiss. Sacror. PRAESVL. nobiliss. prudentiss. consultiss. et experientiss. Reip. SYNDICI et Iurium scientiae medicaeque DOCTORES, admod. reuer. et praelariss. Sacri Ord. SENIOR, PASTORES atque SYMMYSTAE. nobiliss. generos. prudentiss. et ampliss. Reip. SENATORES, PROTONOTARIE ac SECRETARII, et si quos praetera rogare fas est, ut in ornanda hodierni funeris pompa, quid amoris et honoris ergo VOBIS incumbere arbitremini, ostendere velitis.

P. P. Ipso Exsequiarum die IX. Ianuarii A. d. 1801. lxxxvi.

ensium Senatoris filia, deinde Materni primus ABRAHAMVS LEOPOLD, MATTHIAE LEOPOLD, siue OLD, curiae magistri quondam in Silesia Sprottae, filius, qui bonis artibus instruxit Lubecae in schola Cathedrali tute[m], prima vero ANNA KALCKMANNA, secundus FRANCISCVS DEHNS, apud Lubecenses i. v. p. da ELISABETA WARMBOEKE, tertius ANDREAS RITTERVS, Mercator Lubecensis, cuius parens ANNES, siue, vt prisco vocabatur nomine, HANS, Neostadensium in Holsatia curiae magister fuit, tertia ELIA, ALBERTI RITTERI, Mercatoris Lubecensis, filia, quartus NICOLAVS HVNNIVS, Theologiae or, Superintendens Lubecensis, vir immortalis laude celebrandus, quarta denique ANNA, ERNESTI HETTEN- HII, Medicae scientiae Doctoris atque Professoris in academia Vitembergenfi, et MARIAE, gentis BENNEVI- RVVM, siue APIANORVM, quorum nouo decore auxerat insignia Imperator Carolus V, filia.

Et haustam ex tam illustri profapia praeclaram indolem animaduenterunt statim iusta cum voluptate in puero, animi dotibus, quam corporis validiori, Parentes. A quibus primo quoque tempore elementis ante omnia bonis Christianae, deinde et litterarum, praecipue latinarum, imbutus est, adiutore BACKMEISTERO, sanctioris terii tum Candidato, postea Breitenfeldae, quo pertinebat adhuc Lubecensium ditio, Pastore sacri gregis, item erea IOH. DAN. MINO, Scholae huius Praeceptore meritissimo et eximia relicta laude ante vndecim et quod rit annos mortuo, qui priuatim id egit, vt vtiliter Hic publico discensium coetui posset inferi. Quod quidem m est a xxxi. a. d. xvii. Aprilis, loco illi dato in classe quinta, vbi magistrum quoque MINVM patrem accepit HARDVM. Ac transitu inde parato per caeteras ad primam vsque classes ex ordine doctores habuit fide, dexte- ra, doctrina, celebritate florentissimos, IOH. SCHEVIVM, HENR. SIVERS, Cantorem, CAR. HENR. LANGIVM et IOH. FRID. BEHRENDT, Subrectores, MART. CHRIST. GOELDELIVM, A. M. et eundem LAN- M, Conrectores, denique magnum illum et peruagatae doctrinae fama celebrem IOH. HENR. A SELEN, logiae Licentiatum, Rectorem.

Quumque nulla non sedulo diligenterque tractaret, quae tractanda praescripserant leges, egregios omnis ris profectus omni tempore, omni specimine ostendit; illo maxime, quod publice a. xl. Imperatoris Caroli VI. tuali, edidit. Tum enim sicuti in schola quoque institui iussa erant Imperatori gloriosissimo parentalia, sic erunt praeside SEELENIO (8) a. d. xii. Decembris et Ipse et ex commilitonibus tum praestantioribus SEBAST. GERCKEN, GEORGII HERMANNI, Senatoris meritissimi, filius, qui hodie a consiliis camerae Danorum s potentissimi est Pinnebergae, habuerunt, inquam, vterque suam cum laude orationem, Ipse: *de Caroli VI. tibus*, Hic: *de luctu, quem Caroli VI. mors tum aliis, tum sigillatim Lubecensibus, excitauit*. Tan- e facilius oratori praesertim priori negotium cessit, quanto magis industrie semper ille quum ad caeteras, tum storicas omnes incubuerat disciplinas, in quibus et Parenti et SEELENIO, vtrique magno Historico, ita satis at, vt vel academicas ea re lectiones quasi anticipasse videretur. Quid vero? Nulla fere non re ostendit illo ore, qualis aliquando futurus esset. Quo pertinebat hoc quoque, quod ille iamtum, fere a puero, non modo aude-

iam adfueuerat, frequentare consuetudines ac domos virorum illustrium primariorumque, immo ratia, Magnifici ADOLPHI MATTHAEI RODDII, Consulis grauissimi et eruditissimi, cuius poterat latus claudere, ita ei non solum placere solebat, sed etiam, quoties vacabat a caeteris haerebat, ac drinde ipseus CAROLI, serenissimi Hassorum Philippsthalensium Landgrauii, qui pod nos collocauerat, duorumque ex eius filiis, a quibus Ipse, vt se saepius inuiseret, permissum erat. praeclare rem gesserat, quum a. xli. vt scholae valediceret, de sententia, quam pro Symbolo IOH. RITTERVS Consul elegerat: *Concordia feruat, discordia perdit*, haberet orationem. s domo vere adulto primum Wismariam urbem, post Gryphiswaldensem petiit academiam, vbi, aeteris esse, id Ipse sponte cedere videbatur, quod ad omnem rem tam egregie praeparatus accessio- o dedit initio philosophicis praesertim atque Mathematicis rebus, MEYERI maxime ductu e, florentium insigniter suis artibus Professorum, deinde Physicorum placitis in interroganda ra, duce LEMBKIO, medicae disciplinae Doctore ac Professore. Praeterea Ius quoque Naturae tinianae itemque Pandectas omni studio, labore, industria scrutatus est et expendit et legendo raecipuam quandam adduxit familiaritatem, priusquam ad reliqua Iurium genera, Canonicum, m, caetera, progrediendum sibi esse duceret. Fecit vero ita, nempe scrutatus illa priora et inde posteriora est, viam praecipue monstrantibus triumuiris maximis, quibus academia Gryphica nempe generosissimo A NETTELBLA, Libero Barone, qui postea cameralis iudicii, quod nani Imperii nomine Wetzlariae, Assessor fuit, perillustri A BALTHASAR, qui hodie grauis- ismariae in tribunali Regio sedentium pro Praeside est, denique generoso AB ENGELBRECHT, m pro Praeside nuper fuit. Et eodem quidem hoc viro, quem honoris causa postremo nomina- descendit quoque a. xlii. a. d. xviii. Septembris in arenam academicam, vt subiret illud, quo est, artis ingenique certamen, quo scriptum erudite solideque librum (9), vt erat dignum sua it.

etiam vel ingenio suo, vel consuetudini, indulgit, vt studiosae notitiam sectaretur familiaritatem- alibus, nomine, dignitate, gradu illustrium, quos inter statim nomino Suecicos duos Comites, e MEYERFELDVM, quorum Ipse amorem conciliauerat amicissimus AB HORN, Suecici Regis e a consiliis, postea Sundensium Cancellarius, plurimos vt taceam, qui his accesserant, Suecicos nos, gente nobilissimos. In primis fauebat ipse duorum fratrum natu maiorum, illustrissimorum vs, vterque et simul aditum aperiebat ad Illustrissimum Patrem, quem tum Wismariae tribunalis nerabatur, item ad Auunculum, Comitem illustrissimum A LYNAR, qui Potentissimi Polonorum Ducis Electoris erat Statuum Administer, inque Rugia insula Putbusii quodam tempore commoraba- pse vel tum, vel alias, in Rugia modo lustrabat oppida resque memorabiliores, verum etiam in merania simili modo suam notitiam augebat. Et praecipua quadam cum voluptate Sundiae a. stiuitates, quibus ingressus celebrabatur serenissimi adhuc Lubecensium Episcopi, Adolphi Fridere Successorem sui Regis futurum Suecica gens elegerat, item a. xliii. ibidem et Gryphiswal- n sollempnitates, in his pelluentes accensarum splendore lucernarum fenestras aedium, quibus rebus ues venientem ad se Coniugem, Adolpho Friderico destinatum, Ludouiciam Vrlricam, cui prius excipere gestiebant.

dum cum Ipso domum est: nam sub exitum anni xlii. reuertit Lubecam. Ac licet parum ab- filio a Parente, suatore cum primis generosissimo AB HEINEKEN, capto, denuo abiret, pri- emica ibi studia per anni spatium continuaturus, deinde Dresdam, tamen illum patria vt cupidif- e, sic retinuit feliciter, quia factum est a. xlv. a. d. iiii. Sept., vti constitueretur et a secretis

tur hunc actum sermone luculento de Ger- lae splendore illustrata, programme au- pres ita inscripto: *Ad Eginbarii vitam remata* et caet. Lub. 1740. 4. Pl. 2½.

(9) Continebat ille, vt habet inscriptio: *Affertiones Iuris Publici de Stenra Imperiali ordinaria Ciuitatum Imperii*. Pro- diitque Gryphisw, 1744. 4. Pl. 8.

